

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาการวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยพัฒนา ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ซึ่งผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 381 คน และได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 191 ราย โดยนำข้อมูลที่ได้มา ทำการศึกษา ซึ่งสามารถแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน โดยนำเสนอ ในรูปตารางประกอบคำบรรยายตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว จำนวนพี่น้อง บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่มผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 2 – 18)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์บัญชีความสอดคล้อง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนา ผู้ที่มีประสิทธิผลสูง และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตาราง 19 – 30)

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับบัญชีความสอดคล้อง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (T-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison test) ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ (ตาราง 31 – 116)

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) (ตาราง 117)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 118)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไป

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 191 คน และสุ่มตัวอย่างเพื่อเก็บแบบสอบถามจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และวิธีการเลือกตัวอย่างแบบใช้โควตา (Quota Sampling) ซึ่งสุ่มเลือกตัวอย่างตามสัดส่วนนักศึกษาในแต่ละชั้นปี และได้จำแนกรายละเอียดดังตาราง 2-18

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	4.2
หญิง	183	95.8
รวม	191	100

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 95.8 และเป็นเพศชาย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
18	2	1.0
19	24	12.6
20	54	28.3
21	32	16.8
22	60	31.4
23	18	9.4
24	1	0.5
รวม	191	100.0

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอายุ 22 ปี มากที่สุด โดยมีจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาคือ อายุ 20 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ลำดับถัดมาคือ อายุ 21 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นปีที่กำลังศึกษา

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	40	20.9
2	49	25.7
3	52	27.2
4	50	26.2
รวม	191	100.0

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มากที่สุด โดยมีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 และชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด โดยมีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
2.00 - 2.49	8	4.2	2.98	0.31
2.50 - 2.99	97	50.8		
3.00 - 3.49	77	40.3		
3.50 ขึ้นไป	9	4.7		
รวม	191	100.0		

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดอยู่ในช่วง 2.50 – 2.99 มากที่สุด จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 40.3 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 และช่วง 2.00 - 2.49 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.
2.00 - 2.49	3	1.6	3.04	0.28
2.50 - 2.99	81	42.4		
3.00 - 3.49	98	51.3		
3.50 ขึ้นไป	9	4.7		
รวม	191	100.0		

จากตาราง 6 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00 - 3.49 มากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมาคือ ช่วง 2.50 - 2.99 จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 ลำดับถัดมาคือ ช่วง 3.50 ขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

ลำดับการเป็นบุตร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกคนโต	119	62.3
ลูกคนรอง	55	28.8
ลูกคนกลาง	11	5.8
ลูกคนเล็ก	5	2.6
ลูกคนเดียว	1	0.5
รวม	191	100.0

จากตาราง 7 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นลูกคนโตมากที่สุด โดยมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3 รองลงมาเป็นลูกคนรองซึ่งมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ลำดับถัดมาเป็นลูกคนกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ลูกคนเล็กจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และลูกคนเดียวจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดาและมารดา	113	59.2
ญาติพี่น้อง	5	2.6
เฉพาะบิดา	1	0.5
เฉพาะมารดา	21	11.0
เพื่อน	50	26.2
อยู่คนเดียว	1	0.5
รวม	191	100.0

จากตาราง 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด โดยมีจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมาอาศัยอยู่กับเพื่อนจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 26.2 ลำดับถัดมาอาศัยอยู่เฉพาะมารดา จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 คน	157	82.2
3-4 คน	25	13.1
5-6 คน	8	4.2
7-8 คน	1	0.5
รวม	191	100.0

จากตาราง 9 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนพี่น้อง อยู่ในช่วง 1-2 คน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 รองลงมาคือ อยู่ในช่วง 3-4 คน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 ลำดับถัดมา อยู่ในช่วง 5-6 คน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และอยู่ในช่วง 7-8 คน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	150	78.5
แยกกันอยู่	22	11.5
บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิต	19	9.9
รวม	191	100.0

จากตาราง 10 พบว่าสถานภาพของบิดา/มารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 รองลงมาคือ แยกกันอยู่จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และบิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิตจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	34	17.8
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	1.6
พนักงานบริษัทเอกชน	46	24.4
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	12.0
เกษตรกร	74	38.7
รับจ้าง	2	1.0
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	1.0
เสียชีวิต	7	3.7
รวม	191	100.0

จากตาราง 11 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด โดยมีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ลำดับถัดมาคือ อาชีพข้าราชการ มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ	16	8.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	1.6
พนักงานบริษัทเอกชน	42	22.0
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	19.0
เกษตรกร	68	35.6
รับจ้าง	1	0.5
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	10.5
เสียชีวิต	3	1.6
รวม	191	100.0

จากตาราง 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด โดยมีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 ลำดับถัดมาคือ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีจำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

จำนวนเพื่อนสนิท	จำนวน (คน)	ร้อยละ
0 - 4 คน	124	64.9
5 - 9 คน	59	30.9
10 คนขึ้นไป	8	4.2
รวม	191	100.0

จากตาราง 13 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเพื่อนสนิทมากที่สุด อยู่ในช่วง 0 – 4 คน จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 64.9 รองลงมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 ลำดับถัดมาคือ มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

ประวัติการทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคยทำ	9	4.7
ไม่เคยทำ	182	95.3
รวม	191	100.0

จากตาราง 14 พบว่ากลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 95.3 และเคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ประสบการณ์ในการเป็นผู้นำกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	104	54.4
ไม่เคย	87	45.5
รวม	191	100.0

จากตาราง 15 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศึกษามีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 54.4 และไม่เคยเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมศึกษามีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	158	82.7
ไม่เคย	33	17.3
รวม	191	100.0

จากตาราง 16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 82.7 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทาง สโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	2.6
ไม่เต็มใจ	19	9.9
เฉย ๆ	105	55.0
เต็มใจ	57	29.8
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	2.6
รวม	191	100.0

จากตาราง 17 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับ ระดับเฉย ๆ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมาคือ ระดับเต็มใจ จำนวน 57 คน คิดเป็น ร้อยละ 29.8 ลำดับถัดมาคือ ระดับไม่เต็มใจ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เคย	84	44.0
ไม่เคย	107	56.0
รวม	191	100.0

จากตาราง 18 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยมีจำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 56.0 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ความสมมูลในการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง โดยใช้ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และการ
วิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย โดยใช้วิธีหา
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)
จำแนกรายละเอียดดังตาราง 19-30

ตาราง 19 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ

บัญชีอ้อมใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันแสดงความเมตตา และความเห็นอกเห็น ใจต่อผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	70 (36.6)	87 (45.5)	23 (12.0)	0.77	4.64 (มาก)
ฉันเป็นคนรักษา สัญญาและให้ ความสำคัญต่อข้อ ผูกพัน	0 (0.0)	4 (2.1)	12 (6.3)	60 (31.4)	79 (41.4)	36 (18.8)	0.92	4.69 (มาก)
ฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดี ของผู้อื่นลับหลัง	3 (1.6)	6 (3.1)	49 (25.7)	90 (47.1)	38 (19.9)	5 (2.6)	0.90	3.88 (ค่อนข้างมาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.40 (มาก)

จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจอยู่ในระดับมาก โดยมี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยการเป็นคนรักษาสัญญาและให้ความสำคัญต่อข้อ
ผูกพัน และอุปนิสัยย่อยการแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และ 4.64 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดี
ของผู้อื่นลับหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

ตาราง 20 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการ
ดำเนินชีวิต

ความสมดุล ในการดำเนินชีวิต	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันสามารถใช้เวลา อย่างสมดุลในแง่มุม ต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และ อื่นๆ ได้อย่างเหมาะสม	0 (0.0)	6 (3.1)	20 (10.5)	87 (45.5)	65 (34.0)	13 (6.8)	0.87	4.31 (ค่อนข้าง ข้างมาก)
เวลาทำงานฉันคำนึง ถึง จุดสนใจและความ ต้องการของคนที่ฉัน กำลังทำงานให้	0 (0.0)	5 (2.6)	15 (7.9)	79 (41.4)	77 (40.3)	15 (7.9)	0.85	4.43 (มาก)
ฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมด แรงหรือหมดสภาพ	1 (0.5)	3 (1.6)	13 (6.8)	69 (36.1)	75 (39.3)	30 (39.3)	0.92	4.59 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.44 (มาก)

จากตาราง 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับ
ทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพ และอุปนิสัยย่อยเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการ
ของคนที่ฉันกำลังทำงานให้ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.43
ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่างๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน
และอื่นๆ ได้อย่างเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31
ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1
ปี-โปรแอกทีฟ

อุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟ	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันควบคุมชีวิต ตัวเองได้	1 (0.5)	3 (1.6)	17 (8.9)	59 (30.9)	81 (42.4)	30 (15.7)	0.95	4.60 (มาก)
ฉันทุ่มเท ความสามารถในสิ่ง ที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉัน ไม่สามารถทำได้	0 (0.0)	3 (1.6)	7 (3.7)	80 (41.9)	73 (38.2)	28 (14.7)	0.84	4.61 (มาก)
ฉันรับผิดชอบต่อ อารมณ์และการ กระทำของฉัน มากกว่าที่จะโทษ ผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง	0 (0.0)	3 (1.6)	18 (9.4)	75 (39.3)	81 (42.4)	14 (7.3)	0.82	4.45 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.55 (มาก)

จากตาราง 21 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 1 ปี-โปรแอกทีฟอยู่ในระดับ
มาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันทุ่มเทความสามารถในสิ่งที่ฉัน
สามารถทำได้มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันควบคุมชีวิตตัวเองได้ และ
อุปนิสัยย่อยฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง
มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61, 4.60 และ 4.45 ตามลำดับ

ตาราง 22 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วย จุดมุ่งหมายในใจ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันรู้ว่าฉันต้องการ ความสำเร็จอะไรใน ชีวิต	0 (0.0)	3 (1.6)	10 (5.2)	45 (23.6)	75 (39.3)	58 (30.4)	0.94	4.92 (มาก)
ฉันจัดการและ เตรียมสิ่งต่างๆ เป็น อย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยง การกระทำแบบเร่งด่วน หรือแบบฉุกเฉิน	0 (0.0)	8 (4.2)	38 (19.9)	80 (41.9)	53 (27.7)	12 (6.3)	0.94	4.12 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจน ว่า ฉันต้องการทำอะไร ให้สำเร็จ	0 (0.0)	8 (4.2)	54 (28.3)	81 (42.4)	45 (23.6)	3 (1.6)	0.86	3.90 (ค่อนข้าง มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.31 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 22 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ส่วนอุปนิสัยย่อย ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่างๆ เป็นอย่างดีเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำแบบเร่งด่วนหรือแบบฉุกเฉิน และอุปนิสัยย่อยฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่าฉันต้องการอะไรให้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 และ 3.90 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันมีวินัยในการทำ ตามแผนต่างๆ (ไม่ ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่นๆ)	3 (1.6)	18 (9.4)	57 (29.8)	72 (37.7)	37 (19.4)	4 (2.1)	1.01	3.70 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันไม่ยอมให้กิจกรรม ต่างๆ ที่สำคัญที่ต้อง ทำในชีวิตหายไป เพราะกิจกรรมที่ วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละ วัน	1 (0.5)	9 (4.7)	41 (21.5)	89 (46.6)	46 (24.1)	5 (2.6)	0.89	3.97 (ค่อนข้าง มาก)
สิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุก วันมีความหมายและ เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วย ให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่ วางไว้ในชีวิต	0 (0.0)	2 (1.0)	19 (9.9)	73 (38.2)	78 (40.8)	19 (9.9)	0.85	4.49 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.05 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 23 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ฉันไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ในชีวิต

มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนอุปนิสัยย่อยนั้น ไม่ยอมให้กิจกรรมต่างๆ ที่สำคัญที่ต้องทำในชีวิตหายไปเพราะกิจกรรมที่วุ่นวายอื่นๆ ในแต่ละวัน และอุปนิสัยย่อยนั้น มีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และ 3.70 ตามลำดับ

ตาราง 24 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ ความสำเร็จของผู้อื่น เท่า ๆ กับของฉันเอง	0 (0.0)	1 (0.5)	22 (11.5)	88 (46.1)	70 (36.6)	10 (5.2)	0.77	4.35 (มาก)
ฉันให้ความร่วมมือ กับผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	9 (4.7)	53 (27.7)	102 (53.4)	27 (14.1)	0.75	4.77 (มาก)
เวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำ ให้ทุกฝ่ายได้ ประโยชน์	0 (0.0)	0 (0.0)	15 (7.9)	66 (34.6)	94 (49.2)	16 (8.4)	0.76	4.58 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.57 (มาก)

จากตาราง 24 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยนั้น ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น อุปนิสัยย่อยเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ และอุปนิสัยย่อยนั้น ให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของฉันเอง มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77, 4.58 และ 4.35 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่น เข้าใจเรา	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันเป็นคนอ่อนไหว ต่อความรู้สึกของผู้อื่น	1 (0.5)	7 (3.7)	16 (8.4)	64 (33.5)	66 (34.6)	37 (19.4)	1.04	4.56 (มาก)
ฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น	0 (0.0)	0 (0.0)	16 (8.4)	77 (40.3)	79 (41.4)	19 (9.9)	0.79	4.53 (มาก)
เวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น	0 (0.0)	2 (1.0)	13 (6.8)	80 (41.9)	78 (40.8)	18 (9.4)	0.80	4.51 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.53 (มาก)

จากตาราง 25 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึงให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่น อุปนิสัยย่อยฉันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยเวลาฟัง ฉันพยายามทำความเข้าใจผู้พูดจากมุมมองของผู้พูด ไม่ใช่แค่จากมุมมองของฉันเท่านั้น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 4.53 และ 4.51 ตามลำดับ

ตาราง 26 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง
ประสานความต่าง

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลัง ประสานความต่าง	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปลผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญ และค้นหาสิ่งที่อยู่ ภายในใจของผู้อื่น	1 (0.5)	4 (2.1)	23 (12.0)	79 (41.4)	68 (35.6)	16 (8.4)	0.91	4.35 (มาก)
ฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ ในการแสวงหา แนวความคิดและ วิธีแก้ไขปัญหาที่ แปลกใหม่และดีกว่า	0 (0.0)	3 (1.6)	44 (23.0)	87 (45.5)	50 (26.2)	7 (3.7)	0.84	4.07 (ค่อนข้าง มาก)
ฉันชอบกระตุ้นให้ ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น	1 (0.5)	9 (4.7)	35 (18.3)	94 (49.2)	42 (22.0)	10 (5.2)	0.92	4.03 (ค่อนข้าง มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.15 (ค่อนข้าง มาก)

จากตาราง 26 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญและค้นหาสิ่งที่อยู่ภายในใจของผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ส่วนอุปนิสัยย่อยฉันเป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่และดีกว่า และอุปนิสัยย่อยฉันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และ 4.03 ตามลำดับ

ตาราง 27 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คมอยู่เสมอ

อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คม อยู่เสมอ	ระดับอุปนิสัย จำนวน (ร้อยละ)						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
ฉันให้ความสำคัญกับ สุขภาพทางการและ ความเป็นอยู่ที่ดีของ ฉัน	0 (0.0)	3 (1.6)	18 (9.4)	63 (33.0)	75 (39.3)	32 (16.8)	0.93	4.60 (มาก)
ฉันพยายามอย่างมาก ที่จะสร้างและ ปรับปรุง ความสัมพันธ์กับผู้อื่น	1 (0.5)	1 (0.5)	19 (9.9)	74 (38.7)	77 (40.3)	19 (9.9)	0.86	4.48 (มาก)
ฉันใช้เวลาในการหา ความหมายและ ความสุขในชีวิต	2 (1.0)	2 (1.0)	14 (7.3)	67 (35.1)	77 (40.3)	29 (15.2)	0.94	4.58 (มาก)
ค่าเฉลี่ยรวม								4.55 (มาก)

จากตาราง 27 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ซึ่งในส่วนของอุปนิสัยย่อยฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพ ทางการและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน อุปนิสัยย่อยฉันใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิต และอุปนิสัยย่อยฉันพยายามอย่างมากที่จะสร้างและปรับปรุงความสัมพันธ์กับผู้อื่น มีค่าเฉลี่ยอุปนิสัยอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60, 4.58 และ 4.48 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงจำนวน ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยของกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

กลุ่มอุปนิสัย	ระดับอุปนิสัย						S.D.	ค่าเฉลี่ย (แปล ผล)
	จำนวน (ร้อยละ)							
	น้อย ที่สุด	น้อย	ค่อนข้าง น้อย	ค่อนข้าง มาก	มาก	มาก ที่สุด		
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)	0 (0.0)	0 (0.0)	12 (6.3)	74 (38.7)	93 (48.7)	12 (6.3)	0.71	4.55 (มาก)
กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)	0 (0.0)	1 (0.5)	8 (4.2)	68 (35.6)	104 (54.5)	10 (5.2)	0.68	4.60 (มาก)
ภาพรวม 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง (อุปนิสัยที่ 1 ถึง 7)	0 (0.0)	0 (0.0)	9 (4.7)	75 (39.3)	102 (53.4)	5 (2.6)	0.63	4.54 (มาก)

จากตาราง 28 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในกลุ่มชัยชนะในสังคม กลุ่มอุปนิสัย
ชัยชนะส่วนบุคคล และ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 4.60 , 4.55 และ 4.54 ตามลำดับ

ตาราง 29 สรุปค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แยกแสดงรายอุปนิสัย และกลุ่มอุปนิสัย

อุปนิสัย	คะแนนเฉลี่ย	แปลผล
บัญชีอ้อมใจ	4.40	มาก
ความสมดุลของการดำเนินชีวิต	4.44	มาก
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	4.55	มาก
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	4.31	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	4.05	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	4.57	มาก
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา	4.53	มาก
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	4.15	ค่อนข้างมาก
อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ	4.55	มาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	4.55	มาก
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	4.60	มาก
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	4.54	มาก

จากตาราง 29 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับอุปนิสัยในอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจคนอื่น ก่อนให้คนอื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ อุปนิสัยบัญชีอ้อมใจ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57, 4.55, 4.55, 4.53, 4.44 และ 4.40 ตามลำดับ ส่วนอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31, 4.15 และ 4.05 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย

ผู้ศึกษาต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จึงเลือกใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ในการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และทำการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ดังตาราง 30

ตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และ 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	Correlation Coefficient (Sig.)								
	A	B	C1	D2	E3	F4	G5	H6	I7
A	-								
B	0.566** (0.000)	-							
C1	0.630** (0.000)	0.648** (0.000)	-						
D2	0.456** (0.000)	0.549** (0.000)	0.606** (0.000)	-					
E3	0.430** (0.000)	0.502** (0.000)	0.535** (0.000)	0.637** (0.000)	-				
F4	0.548** (0.000)	0.542** (0.000)	0.585** (0.000)	0.449** (0.000)	0.480** (0.000)	-			
G5	0.436** (0.000)	0.359** (0.000)	0.460** (0.000)	0.262** (0.000)	0.255** (0.000)	0.544** (0.000)	-		
H6	0.402** (0.000)	0.374** (0.000)	0.463** (0.000)	0.486** (0.000)	0.343** (0.000)	0.541** (0.000)	0.512** (0.000)	-	
I7	0.410** (0.000)	0.415** (0.000)	0.542** (0.000)	0.422** (0.000)	0.497** (0.000)	0.476** (0.000)	0.394** (0.000)	0.494** (0.000)	-

** ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.01

A คือ บัญชีออมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C1 คือ อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ

D2 คือ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ

E3 คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

F4 คือ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

G5 คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา

H6 คือ อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง

I7 คือ อุปนิสัยที่ 7 การปล่อยให้คอมอยู่เสมอ

มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

จากตาราง 30 พบว่า บัญชีออมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต และอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง ทั้ง 7 ประการมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อุปนิสัยส่วนมากมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง ยกเว้นบางอุปนิสัยที่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ คือ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา กับ อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ และอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา กับ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน

บัญชีออมใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง ต่ำที่สุด ความสมดุลในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเราต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะ让自己เข้าใจเรา สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อน แล้วจึง让自己เข้าใจเรา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน ต่ำที่สุด

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทุกอุปนิสัย โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ สูงที่สุด และมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา ต่ำที่สุด

**ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์คุณลักษณะทั่วไปกับระดับปัญญาอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต
อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง**

3.1 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (T-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison test) ใช้วิธีของ Scheffe เพื่อทดสอบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเป็นรายคู่ ดังตาราง 31- 116

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับปัญญาอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิภาพสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 117

ตาราง 31 เลขที่ของสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA)

ปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์	ระดับอุปนิสัย				
	A	B	C	D	E
เพศ	1	2	3	4	5
ช่วงอายุ	6	7	8	9	10
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	11	12	13	14	15
ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	16	17	18	19	20
ช่วงผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	21	22	23	24	25
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว	26	27	28	29	30
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	31	32	33	34	35
จำนวนพี่น้อง	36	37	38	39	40
สถานภาพของบิดา/มารดา	41	42	43	44	45
อาชีพของบิดา	46	47	48	49	50
อาชีพของมารดา	51	52	53	54	55
ช่วงจำนวนเพื่อนสนิท	56	57	58	59	60
ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม	61	62	63	64	65
ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา	66	67	68	69	70
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	71	72	73	74	75
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้	76	77	78	79	80
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	81	82	83	84	85

หมายเหตุ A คือ บัญชีชื่อมใจ

B คือ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต

C คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล (อุปนิสัยที่ 1, 2, 3 และ 7)

D คือ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม (อุปนิสัยที่ 4, 5, 6 และ 7)

E คือ ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (อุปนิสัย 1 ถึง 7)

สมมติฐานที่ 1

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน
ระดับบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 32 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามเพศ

32.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.13	0.69	0.24
หญิง	183	4.42	0.66	0.05

32.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.052	0.820	-1.222	189	0.223

จากตาราง 32 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์มากกว่าเพศชาย

เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.820 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05

ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่เพศแตกต่างกัน มีระดับบัญชี
 ออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนิน
 ชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามเพศ

33.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.17	0.67	0.24
หญิง	183	4.46	0.67	0.05

33.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.085	0.771	-1.189	189	0.236

จากตาราง 33 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต
 มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of

Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.085 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.236 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลเพศแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนจำแนกตามเพศ

34.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.32	0.25	0.09
หญิง	183	4.37	0.58	0.04

34.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.289	0.040	-0.473	10.600	0.646

จากตาราง 34 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.04 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.646 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 35 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามเพศ

35.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.43	0.45	0.16
หญิง	183	4.45	0.53	0.04

35.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะ ในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.028	0.866	-0.127	189	0.899

จากตาราง 35 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.866 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.899 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่เพศแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลมีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามเพศ

36.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

เพศ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ชาย	8	4.36	0.34	0.12
หญิง	183	4.39	0.51	0.04

36.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.815	0.368	-0.144	189	0.885

จากตาราง 36 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มากกว่าเพศชาย เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.368 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.885 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลเพศแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามอายุ

37.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.09	0.78	0.15
20 ปี	54	4.37	0.66	0.09
21 ปี	32	4.42	0.57	0.10
22 ปี	61	4.51	0.63	0.08
23 ปีขึ้นไป	18	4.57	0.62	0.15

37.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.601	4	186	0.662

37.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.817	4	0.954	2.258	0.064
ภายในกลุ่ม	78.586	186	0.423		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 37 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความ

แปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.664 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.064 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 38 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอายุ

38.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.13	0.83	0.16
20 ปี	54	4.49	0.61	0.08
21 ปี	32	4.34	0.72	0.13
22 ปี	61	4.54	0.63	0.08
23 ปีขึ้นไป	18	4.61	0.55	0.13

38.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.377	4	186	0.243

38.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.062	4	1.016	2.305	0.060
ภายในกลุ่ม	81.962	186	0.441		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 38 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.243 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.060 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 8

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 39 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลตามอายุ

39.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.19	0.73	0.14
20 ปี	54	4.36	0.52	0.07
21 ปี	32	4.38	0.51	0.09
22 ปี	61	4.40	0.54	0.07
23 ปีขึ้นไป	18	4.50	0.60	0.14

39.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.727	4	186	0.146

39.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.203	4	0.301	0.941	0.441
ภายในกลุ่ม	59.451	186	0.320		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 39 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.146 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.441 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 9

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอายุ

40.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.17	0.67	0.13
20 ปี	54	4.49	0.53	0.07
21 ปี	32	4.52	0.45	0.08
22 ปี	61	4.50	0.48	0.06
23 ปีขึ้นไป	18	4.45	0.43	0.10

40.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.972	4	186	0.424

40.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.357	4	0.589	2.197	0.071
ภายในกลุ่ม	49.893	186	0.268		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 40 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 21 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.424 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 10

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย

พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัย

พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตาราง 41 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามอายุ

41.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 20 ปี	26	4.17	0.67	0.13
20 ปี	54	4.41	0.48	0.06
21 ปี	32	4.43	0.40	0.07
22 ปี	61	4.42	0.48	0.06
23 ปีขึ้นไป	18	4.46	0.45	0.11

41.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.767	4	186	0.137

41.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.485	4	0.371	1.496	0.205
ภายในกลุ่ม	46.158	186	0.248		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 41 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 23 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.137 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.205 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 11

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมูใจแตกต่างกัน

ตาราง 42 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมูใจจำแนกตามชั้นปี

42.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	40	4.22	0.78	0.12
ปีที่ 2	49	4.33	0.71	0.11
ปีที่ 3	52	4.44	0.51	0.07
ปีที่ 4	50	4.59	0.61	0.09

42.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.247	3	187	0.084

42.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.543	3	1.181	2.800	0.041
ภายในกลุ่ม	78.860	187	0.422		
รวม	82.403	190			

42.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.10986	0.13838	0.428
	ปีที่ 3	-0.21923	0.13657	0.110
	ปีที่ 4	-0.37667	0.13776	0.007*
ปีที่ 2	ปีที่ 1	0.10986	0.13838	0.428
	ปีที่ 3	-0.10937	0.12929	0.399
	ปีที่ 4	-0.26680	0.13054	0.042*
ปีที่ 3	ปีที่ 1	0.21923	0.13657	0.110
	ปีที่ 2	0.10937	0.12929	0.399
	ปีที่ 4	-0.15744	0.12862	0.222
ปีที่ 4	ปีที่ 1	0.37667	0.13776	0.007*
	ปีที่ 2	0.26680	0.13054	0.042*
	ปีที่ 3	0.15744	0.12862	0.222

จากตาราง 42 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความ

แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4

สมมติฐานที่ 12

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามชั้นปี

43.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	40	4.24	0.78	0.13
ปีที่ 2	49	4.43	0.65	0.09
ปีที่ 3	52	4.40	0.62	0.09
ปีที่ 4	50	4.67	0.61	0.09

43.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.403	3	187	0.243

43.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.241	3	1.414	3.23	0.024
ภายในกลุ่ม	81.784	187	0.437		
รวม	86.024	190			

43.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.18690	0.14092	0.186
	ปีที่ 3	-0.15577	0.13908	0.264
	ปีที่ 4	-0.42500	0.14029	0.003*
ปีที่ 2	ปีที่ 1	0.18690	0.14092	0.186
	ปีที่ 3	0.03114	0.13167	0.813
	ปีที่ 4	-0.23810	0.13294	0.075
ปีที่ 3	ปีที่ 1	0.15577	0.13908	0.264
	ปีที่ 2	-0.03114	0.13167	0.813
	ปีที่ 4	-0.26923	0.13099	0.041*
ปีที่ 4	ปีที่ 1	0.42500	0.14029	0.003*
	ปีที่ 2	0.23810	0.13294	0.075
	ปีที่ 3	0.26923	0.13099	0.041*

จากตาราง 43 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.243 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการ

เปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยราย
 คู่ ซึ่งพบว่ามึ้นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนิน
 ชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือนักศึกษาพยาบาลที่กำลัง
 ศึกษาในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 และนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษา
 ในชั้นปีที่ 3 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4

สมมติฐานที่ 13

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัย
 เพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
 อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่ม
 อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลตามชั้นปี

44.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	40	4.21	0.71	0.11
ปีที่ 2	49	4.34	0.49	0.07
ปีที่ 3	52	4.36	0.50	0.07
ปีที่ 4	50	4.53	0.54	0.08

44.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.771	3	187	0.043

จากตาราง 44 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.043 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 14

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 45 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามชั้นปี

45.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	40	4.22	0.68	0.11
ปีที่ 2	49	4.50	0.48	0.07
ปีที่ 3	52	4.49	0.46	0.06
ปีที่ 4	50	4.54	0.44	0.06

45.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.452	3	187	0.065

45.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.682	3	0.894	3.372	0.020
ภายในกลุ่ม	49.568	187	0.265		
รวม	52.250	190			

45.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ชั้นปี (I)	ชั้นปี (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ปีที่ 1	ปีที่ 2	-0.27708	0.10971	0.012*
	ปีที่ 3	-0.26907	0.10828	0.014*
	ปีที่ 4	-0.31708	0.10922	0.004*
ปีที่ 2	ปีที่ 1	0.27708	0.10971	0.012*
	ปีที่ 3	0.00801	0.10250	0.938
	ปีที่ 4	-0.04000	0.10349	0.700
ปีที่ 3	ปีที่ 1	0.26907	0.10828	0.014*
	ปีที่ 2	-0.00801	0.10250	0.938
	ปีที่ 4	-0.04801	0.10197	0.638
ปีที่ 4	ปีที่ 1	0.31708	0.10922	0.004*
	ปีที่ 2	0.04000	0.10349	0.700
	ปีที่ 3	0.04801	0.10197	0.638

จากตาราง 45 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.065 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม แตกต่างกัน จึงทำการ

เปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยราย
 กลุ่ม ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะ
 ในสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 4 กลุ่ม คือ นักศึกษาพยาบาลที่
 กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 นักศึกษาพยาบาลที่กำลัง
 ศึกษาในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาใน
 ชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปี
 ที่ 1 กับนักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4

สมมติฐานที่ 15

ผู้ศึกษาเชื่อว่า นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
 นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม
 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม
 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตาราง 46 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนก
 ตามชั้นปี

46.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ปีที่ 1	40	4.20	0.66	0.10
ปีที่ 2	49	4.40	0.44	0.06
ปีที่ 3	52	4.41	0.43	0.06
ปีที่ 4	50	4.50	0.46	0.06

46.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.246	3	187	0.023

จากตาราง 46 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิซิตพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิซิตพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.023 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 16

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับ บัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษา
ล่าสุด

47.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียน เฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	8	4.42	0.50	0.18
2.50 – 2.99	97	4.36	0.74	0.07
3.00 – 3.49	77	4.45	0.59	0.07
3.50 ขึ้นไป	9	4.37	0.42	0.14

47.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.692	3	187	0.170

47.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.361	3	0.120	0.274	0.844
ภายในกลุ่ม	82.041	187	0.439		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 47 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.00 - 3.49 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50-2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.170 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.844 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 48 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

48.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	8	4.54	0.43	0.15
2.50 – 2.99	97	4.36	0.69	0.07
3.00 – 3.49	77	4.51	0.69	0.08
3.50 ขึ้นไป	9	4.70	0.42	0.14

48.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.477	3	187	0.222

48.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.755	3	0.585	1.298	0.277
ภายในกลุ่ม	84.270	187	0.451		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 48 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.222 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.277 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 18

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 49 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

49.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	8	4.04	0.52	0.18
2.50 – 2.99	97	4.34	0.59	0.06
3.00 – 3.49	77	4.42	0.54	0.06
3.50 ขึ้นไป	9	4.59	0.34	0.11

49.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.056	3	187	0.369

49.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.585	3	0.528	1.673	0.174
ภายในกลุ่ม	59.068	187	0.316		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 49 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.369 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.174 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่

กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษา
ล่าสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 19

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน มี
ระดับ อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน
มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกัน
มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 50 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม จำแนกตามผลการเรียน
เฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด

50.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียน เฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	8	4.50	0.44	0.15
2.50 – 2.99	97	4.42	0.55	0.06
3.00 – 3.49	77	4.47	0.52	0.06
3.50 ขึ้นไป	9	4.60	0.39	0.13

50.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.482	3	187	0.695

50.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.365	3	0.122	0.439	0.726
ภายในกลุ่ม	51.885	187	0.277		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 50 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.695 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.726 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 20

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95% หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกัน

ตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

51.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	8	4.24	0.41	0.14
2.50 – 2.99	97	4.36	0.54	0.05
3.00 – 3.49	77	4.42	0.48	0.05
3.50 ขึ้นไป	9	4.60	0.31	0.10

51.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.356	3	187	0.258

51.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.714	3	0.238	0.949	0.418
ภายในกลุ่ม	46.929	187	0.251		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 51 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.258 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.418 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มี

ผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มี
ประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อม
ใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน
มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 52 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจ จำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

52.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียน เฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	3	4.44	0.69	0.40
2.50 – 2.99	81	4.35	0.74	0.08
3.00 – 3.49	98	4.44	0.60	0.06
3.50 ขึ้นไป	9	4.44	0.53	0.18

52.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.568	3	187	0.637

52.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.400	3	0.133	0.304	0.822
ภายในกลุ่ม	82.002	187	0.439		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 52 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 ช่วง 3.00 – 3.49 และช่วง 3.00 – 3.49 และ 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.50 – 2.99 มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.637 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.822 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 22

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 53 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

53.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	3	4.00	0.67	0.38
2.50 – 2.99	81	4.35	0.67	0.07
3.00 – 3.49	98	4.51	0.68	0.07
3.50 ขึ้นไป	9	4.67	0.44	0.15

53.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.702	3	187	0.552

53.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.231	3	0.744	1.660	0.177
ภายในกลุ่ม	83.793	187	0.448		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 53 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.552 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 23

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

54.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	3	4.00	0.29	0.17
2.50 – 2.99	81	4.31	0.59	0.07
3.00 – 3.49	98	4.41	0.56	0.06
3.50 ขึ้นไป	9	4.61	0.34	0.11

54.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.115	3	187	0.344

54.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.405	3	0.468	1.479	0.222
ภายในกลุ่ม	59.248	187	0.317		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 54 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสม 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.344 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.222 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 24

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 55 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

55.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	3	4.11	0.29	0.17
2.50 – 2.99	81	4.41	0.56	0.06
3.00 – 3.49	98	4.47	0.50	0.05
3.50 ขึ้นไป	9	4.73	0.43	0.14

55.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.624	3	187	0.600

55.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.266	3	0.422	1.548	0.204
ภายในกลุ่ม	50.983	187	0.273		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 55 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.600 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.204 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 25

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 56 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

56.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
2.00 – 2.49	3	4.06	0.23	0.14
2.50 – 2.99	81	4.34	0.54	0.06
3.00 – 3.49	98	4.42	0.48	0.05
3.50 ขึ้นไป	9	4.68	0.31	0.10

56.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.382	3	187	0.250

56.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.369	3	0.456	1.845	0.141
ภายในกลุ่ม	46.274	187	0.247		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 56 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดช่วง 3.50 ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมช่วง 2.00 – 2.49 มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.250 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 4 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.141 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 26

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 57 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจ จำแนกตาม
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

57.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	119	4.45	0.64	0.06
ลูกคนรอง	55	4.33	0.70	0.09
ลูกคนกลาง	11	4.27	0.79	0.24
ลูกคนเล็ก	5	4.40	0.60	0.27
ลูกคนเดียว	1	4.00	.	.

57.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.058	3	186	0.981

57.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.890	4	0.223	0.508	0.730
ภายในกลุ่ม	81.513	186	0.438		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 57 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนกลางมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.981 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.730 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 27

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 58 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

58.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	119	4.48	0.62	0.06
ลูกคนรอง	55	4.40	0.70	0.09
ลูกคนกลาง	11	4.33	1.03	0.31
ลูกคนเล็ก	5	4.07	0.72	0.32
ลูกคนเดียว	1	5.00	.	.

58.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.649	3	186	0.180

58.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.458	4	0.365	0.802	0.525
ภายในกลุ่ม	84.566	186	0.455		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 58 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็กมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.180 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.525 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 28

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 59 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว จำแนกตาม
ลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

59.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	119	4.41	0.57	0.05
ลูกคนรอง	55	4.31	0.54	0.07
ลูกคนกลาง	11	4.34	0.70	0.21
ลูกคนเล็ก	5	4.23	0.62	0.28
ลูกคนเดียว	1	3.83	.	.

59.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.249	3	186	0.862

59.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.755	4	0.189	0.586	0.673
ภายในกลุ่ม	59.899	186	0.322		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 59 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.862 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.673 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 29

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกันจึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 60 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม จำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

60.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ลำดับการเป็นบุตร ในครอบครัว	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	119	4.45	0.52	0.05
ลูกคนรอง	55	4.44	0.53	0.07
ลูกคนกลาง	11	4.41	0.72	0.22
ลูกคนเล็ก	5	4.67	0.13	0.06
ลูกคนเดียว	1	4.67	.	.

60.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.997	3	186	0.116

60.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.304	4	0.076	0.273	0.895
ภายในกลุ่ม	51.945	186	0.279		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 60 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเล็ก และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.116 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.895 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 30

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 61 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามลำดับการเป็นบุตรในครอบครัว

61.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
ลูกคนโต	119	4.41	0.50	0.05
ลูกคนรอง	55	4.35	0.48	0.07
ลูกคนกลาง	11	4.35	0.66	0.20
ลูกคนเล็ก	5	4.41	0.35	0.15
ลูกคนเดียว	1	4.29	.	.

61.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.876	3	186	0.455

61.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.142	4	0.035	0.139	0.968
ภายในกลุ่ม	47.502	186	0.255		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 61 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนโต กับลูกคนเล็ก มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกคนเดียว มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.455 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.968 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีลำดับการเป็นบุตรในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 31

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 62 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

62.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	113	4.45	0.55	0.05
ญาติพี่น้อง	5	3.80	.84	0.37
เฉพาะบิดา	1	4.33	.	.
เฉพาะมารดา	21	4.71	0.55	0.12
เพื่อน	50	4.23	0.83	0.12
อยู่คนเดียว	1	4.00	.	.

62.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.511	3	185	0.000

จากตาราง 62 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะมารดามีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบ

ความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 32

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 63 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

63.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	113	4.46	0.58	0.05
ญาติพี่น้อง	5	3.73	0.98	0.44
เฉพาะบิดา	1	5.00	.	.
เฉพาะมารดา	21	4.86	0.64	0.14
เพื่อน	50	4.28	0.77	0.11
อยู่คนเดียว	1	5.00	.	.

63.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.124	3	185	0.099

63.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	8.102	5	1.620	3.847	0.002
ภายในกลุ่ม	77.922	185	0.421		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 63 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดา และอยู่คนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.099 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนด ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ แต่เนื่องจากการทดสอบรายคู่พบว่าตารางเปรียบเทียบคู่มือข้อมูลอย่าง 1 กลุ่มไม่สามารถวิเคราะห์เป็นรายคู่ได้

สมมติฐานที่ 33

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 64 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามบุคลิกที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

64.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคลิกที่อาศัยอยู่ ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	113	4.40	0.51	0.05
ญาติพี่น้อง	5	3.78	0.71	0.32
เฉพาะบิดา	1	5.08	.	.
เฉพาะมารดา	21	4.56	0.59	0.13
เพื่อน	50	4.25	0.62	0.09
อยู่คนเดียว	1	4.50	.	.

64.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.760	3	185	0.518

64.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.861	5	0.772	2.516	0.031
ภายในกลุ่ม	56.792	185	0.307		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 64 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.518 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.031 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาล ที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ แต่เนื่องจากการทดสอบรายคู่พบว่าตารางเปรียบเทียบคู่มีข้อมูลอย่างละ 1 กลุ่ม ไม่สามารถวิเคราะห์เป็นรายคู่ได้

สมมติฐานที่ 34

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 65 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามลำดับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

65.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	113	4.49	0.47	0.04
ญาติพี่น้อง	5	3.90	0.57	0.25
เฉพาะบิดา	1	4.92	.	.
เฉพาะมารดา	21	4.72	0.39	0.08
เพื่อน	50	4.32	0.61	0.09
อยู่คนเดียว	1	3.92	.	.

65.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.178	3	185	0.319

65.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.578	5	0.916	3.553	0.004
ภายในกลุ่ม	47.672	185	0.258		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 65 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเฉพาะบิดามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.319 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่

มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ แต่เนื่องจากการทดสอบรายคู่พบว่าตารางเปรียบเทียบคู่มีข้อมูลอย่างละ 1 กลุ่ม ไม่สามารถวิเคราะห์เป็นรายคู่ได้

สมมติฐานที่ 35

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 66 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่

66.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
บิดาและมารดา	113	4.43	0.43	0.04
ญาติพี่น้อง	5	3.88	0.66	0.30
เฉพาะบิดา	1	5.00	.	.
เฉพาะมารดา	21	4.63	0.47	0.10
เพื่อน	50	4.24	0.57	0.08
อยู่คนเดียว	1	4.10	.	.

66.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.336	3	185	0.264

66.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.322	5	0.864	3.692	0.003
ภายในกลุ่ม	43.321	185	0.234		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 66 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่เฉพาะบิดามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิซิตพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้องมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิซิตพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.264 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 6 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุนิซิตได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุนิซิตพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุนิซิตรายคู่ แต่เนื่องจากการทดสอบรายคู่พบว่าตารางเปรียบเทียบคู่มีข้อมูลอย่างละ 1 กลุ่มไม่สามารถวิเคราะห์เป็นรายคู่ได้

สมมติฐานที่ 36

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดง
 บัญชีชื่อใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัย
 แสดงบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน

ตาราง 67 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีชื่อใจจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

67.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	157	4.44	0.60	0.05
3-4 คน	25	4.19	0.96	0.19
5 คนขึ้นไป	9	4.33	0.67	0.22

67.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.678	2	188	0.002

จากตาราง 67 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีชื่อใจ
 สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีชื่อใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบ
 ความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่
 กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน
 ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 37

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการ
 ดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

- H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน
มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน
มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 68 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

68.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	157	4.49	0.60	0.05
3-4 คน	25	4.27	0.92	0.18
5 คนขึ้นไป	9	4.11	0.97	0.32

68.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
6.597	2	188	0.002

จากตาราง 68 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 38

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

- H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน
- H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

- H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนไม่แตกต่างกัน
- H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน
มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนแตกต่างกัน

ตาราง 69 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

69.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	157	4.41	0.52	0.04
3-4 คน	25	4.12	0.76	0.15
5 คนขึ้นไป	9	4.31	0.67	0.22

69.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.907	2	188	0.057

69.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.853	2	0.927	2.963	0.054
ภายในกลุ่ม	58.800	188	0.313		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 69 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.เท่ากับ 0.057 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวน

ของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.054 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 39

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 70 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยตนเองในสังคมจำแนกตามจำนวนพี่น้อง

70.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	157	4.48	0.48	0.04
3-4 คน	25	4.17	0.70	0.14
5 คนขึ้นไป	9	4.76	0.36	0.12

70.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.226	2	188	0.016

จากตาราง 70 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่ม
อุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับ
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.016 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 40

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7
อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนพี่น้องแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 71 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนก
ตามจำนวนพี่น้อง

71.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนพี่น้อง	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
1-2 คน	157	4.42	0.45	0.04
3-4 คน	25	4.13	0.71	0.14
5 คนขึ้นไป	9	4.48	0.43	0.14

71.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
3.573	2	188	0.030

จากตาราง 71 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 5 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนพี่น้อง 3-4 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.030 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 41

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 72 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

72.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	150	4.40	0.66	0.05
แยกกันอยู่	22	4.33	0.69	0.15
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	19	4.54	0.59	0.14

72.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.140	2	188	0.869

72.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.492	2	0.246	0.565	0.569
ภายในกลุ่ม	81.910	188	0.436		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 72 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาแยกกันอยู่มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.869 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.569 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีออมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 42

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 73 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

73.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	150	4.41	0.66	0.05
แยกกันอยู่	22	4.42	0.72	0.15
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	19	4.70	0.72	0.16

73.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.355	2	188	0.702

73.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.412	2	0.706	1.569	0.211
ภายในกลุ่ม	84.613	188	0.450		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 73 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดา และ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา และ/หรือมารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.702 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.211 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 43

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 74 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช้ชชนะส่วนตนจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

74.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	150	4.35	0.57	0.05
แยกกันอยู่	22	4.36	0.60	0.13
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	191	4.52	0.48	0.11

74.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.263	2	188	0.769

74.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.505	2	0.252	0.789	0.456
ภายในกลุ่ม	60.149	188	0.320		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 74 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.769 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.456 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 44

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 75 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

75.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	150	4.42	0.52	0.04
แยกกันอยู่	22	4.50	0.52	0.11
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	191	4.61	0.54	0.12

75.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.131	2	188	0.877

75.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.682	2	0.341	1.243	0.291
ภายในกลุ่ม	51.568	188	0.274		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 75 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.877 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.291 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 45

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 76 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามสถานภาพของบิดา/มารดา

76.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

สถานภาพของบิดา/มารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
อยู่ด้วยกัน	150	4.36	0.50	0.04
แยกกันอยู่	22	4.44	0.55	0.12
บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต	19	4.54	0.47	0.11

76.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.337	2	188	0.714

76.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.595	2	0.298	1.189	0.307
ภายในกลุ่ม	47.048	188	0.250		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 76 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา/มารดาอยู่ด้วยกันมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.714 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.307 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีสถานภาพของบิดา/มารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 46

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับปัญญาเชื่อมโยงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับปัญญาเชื่อมโยงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับปัญญาเชื่อมโยงแตกต่างกัน

ตาราง 77 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจจำแนกตามอาชีพของบิดา

77.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	34	4.46	0.53	0.09
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.11	0.38	0.22
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.41	0.57	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	4.58	0.75	0.16
เกษตรกร	74	4.31	0.75	0.09
รับจ้าง	2	4.67	0.47	0.33
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.67	0.94	0.67
เสียชีวิต	7	4.43	0.60	0.23

77.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.173	7	183	0.320

77.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.004	7	0.286	0.651	0.713
ภายในกลุ่ม	80.399	183	0.439		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 77 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพรับจ้าง กับกลุ่มตัวอย่างที่พ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีออมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.320 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.713

ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 47

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 78 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของบิดา
78.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	34	4.49	0.59	0.10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.78	0.69	0.40
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.46	0.50	0.07
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	4.54	0.75	0.16
เกษตรกร	74	4.32	0.74	0.09
รับจ้าง	2	5.00	1.41	1.00
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	5.00	0.94	0.67
เสียชีวิต	7	4.67	0.72	0.27

78.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.516	7	183	0.164

78.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.429	7	0.490	1.085	0.374
ภายในกลุ่ม	82.595	183	0.451		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 78 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน กับกลุ่มตัวอย่างที่พ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.164 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.374 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 48

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 79 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนจำแนกตามอาชีพของ บิดา

79.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	34	4.45	0.40	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.42	0.44	0.25
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.39	0.61	0.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	4.55	0.59	0.12
เกษตรกร	74	4.22	0.59	0.07
รับจ้าง	2	4.67	0.00	0.00
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.75	0.24	0.17
เสียชีวิต	7	4.58	0.54	0.20

79.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.471	7	183	0.180

79.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.421	7	0.489	1.563	0.149
ภายในกลุ่ม	57.232	183	0.313		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 79 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงานมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นเกษตรกรค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.180 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของ

ข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.149 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 49

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 80 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของบิดา

80.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	34	4.51	0.40	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.31	0.51	0.29
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.50	0.53	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	4.59	0.51	0.11
เกษตรกร	74	4.34	0.58	0.07
รับจ้าง	2	4.71	0.41	0.29
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.71	0.29	0.21
เสียชีวิต	7	4.46	0.36	0.14

80.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
0.881	7	183	0.522

80.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.976	7	0.282	1.028	0.413
ภายในกลุ่ม	50.274	183	0.275		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 80 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดามีอาชีพ รับจ้างกับกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็น พ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดา เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบ ความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.522 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.413 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่ กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มี ระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 50

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับ นัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน

มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 81 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของบิดา

81.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของบิดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	34	4.45	0.34	0.06
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.37	0.54	0.31
พนักงานบริษัทเอกชน	46	4.43	0.52	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	23	4.54	0.54	0.11
เกษตรกร	74	4.26	0.54	0.06
รับจ้าง	2	4.62	0.27	0.19
พ่อบ้าน/ว่างงาน	2	4.69	0.30	0.21
เสียชีวิต	7	4.50	0.42	0.16

81.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.213	7	183	0.298

81.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.304	7	0.329	1.328	0.239
ภายในกลุ่ม	45.340	183	0.248		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 81 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นพ่อบ้าน/ว่างงาน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่บิดาเป็นเกษตรกรมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.298 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.239 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของบิดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 51

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 82 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจจำแนกตามอาชีพของมารดา

82.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อนุสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	16	4.33	0.56	0.14
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.22	0.51	0.29
พนักงานบริษัทเอกชน	42	4.46	0.57	0.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	4.47	0.67	0.11
เกษตรกร	68	4.31	0.77	0.09

ตาราง 82 (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจจำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา (ต่อ)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
รับจ้าง	1	4.33	.	.
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.50	0.47	0.10
เสียชีวิต	3	4.67	0.88	0.51

82.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.147	6	183	0.337

82.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.447	7	0.207	0.467	0.857
ภายในกลุ่ม	80.955	183	0.442		
รวม	82.403	190			

จากตาราง 82 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.337 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.857 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 52

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมคุณในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน
มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 83 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามอาชีพของมารดา

83.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	16	4.50	0.56	0.14
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.78	0.69	0.40
พนักงานบริษัทเอกชน	42	4.51	0.56	0.09
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	4.45	0.69	0.11
เกษตรกร	68	4.36	0.77	0.09
รับจ้าง	1	4.33	.	.
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.50	0.56	0.12
เสียชีวิต	3	4.44	1.26	0.73

83.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.658	6	183	0.134

83.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.136	7	0.162	0.350	0.930
ภายในกลุ่ม	84.888	183	0.464		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 83 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.134 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.930 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 53

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่ม อุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 84 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนจำแนกตามอาชีพของมารดา

84.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	16	4.41	0.31	0.08
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.81	0.75	0.43
พนักงานบริษัทเอกชน	42	4.39	0.55	0.08
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	4.39	0.56	0.09
เกษตรกร	68	4.26	0.61	0.07
รับจ้าง	1	4.92	.	.
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.50	0.55	0.12
เสียชีวิต	3	4.47	0.76	0.44

84.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.008	6	183	0.422

84.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.122	7	0.303	0.948	0.471
ภายในกลุ่ม	58.532	183	0.320		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 84 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเป็นเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชี้ชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.422 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.471

ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 54

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 85 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามอาชีพของมารดา

85.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	16	4.59	0.39	0.10
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.56	0.57	0.33
พนักงานบริษัทเอกชน	42	4.53	0.48	0.07
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	4.48	0.48	0.08
เกษตรกร	68	4.35	0.62	0.07
รับจ้าง	1	4.67	.	.
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.49	0.42	0.09
เสียชีวิต	3	3.97	0.38	0.22

85.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.126	6	183	0.349

85.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.081	7	0.297	1.085	0.375
ภายในกลุ่ม	50.168	183	0.274		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 85 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดาเมียชีพรบจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิต มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.349 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.375 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 55

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 86 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามอาชีพของมารดา

86.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

อาชีพของมารดา	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุนิสิย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ข้าราชการ	168	4.48	0.29	0.07
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3	4.70	0.60	0.35
พนักงานบริษัทเอกชน	42	4.45	0.47	0.07
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	38	4.41	0.50	0.08
เกษตรกร	68	4.29	0.57	0.07
รับจ้าง	1	4.71	.	.
แม่บ้าน/ว่างงาน	20	4.46	0.46	0.10
เสียชีวิต	3	4.19	0.41	0.24

86.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.014	6	183	0.418

86.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.592	7	0.227	0.904	0.505
ภายในกลุ่ม	46.051	183	0.252		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 86 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มารดามีอาชีพรับจ้างมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มารดาเสียชีวิตมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุนิสิยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.418 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับ

สมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 8 ชุด ไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.505 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีอาชีพของมารดาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 56

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับ แสดงบัญชีขอมใจ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 87 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีขอมใจจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

87.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	124	4.37	0.64	0.06
5 – 9 คน	59	4.48	0.73	0.09
10 คนขึ้นไป	8	4.29	0.21	0.08

87.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
4.750	2	188	0.010

จากตาราง 87 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทตั้งแต่ 5 – 9 คนมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน ดังนั้นจึงไม่ทำการทดสอบค่าเฉลี่ยต่อ

สมมติฐานที่ 57

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 88 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

88.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	124	4.44	0.70	0.06
5 – 9 คน	59	4.46	0.64	0.08
10 คนขึ้นไป	8	4.38	0.49	0.17

88.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.454	2	188	0.236

88.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.064	2	0.032	0.070	0.932
ภายในกลุ่ม	85.960	188	0.457		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 88 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.236 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.932 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 58

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัชชนะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 89 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

89.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	124	4.35	0.59	0.05
5 – 9 คน	59	4.41	0.52	0.07
10 คนขึ้นไป	8	4.31	0.43	0.15

89.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.834	2	188	0.436

89.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.184	2	0.092	0.285	0.752
ภายในกลุ่ม	60.470	188	0.322		
รวม	60.654	190			

จากตาราง 89 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไปมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.436 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.752 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 59

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 90 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

90.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	124	4.44	0.54	0.05
5 – 9 คน	59	4.47	0.51	0.07
10 คนขึ้นไป	8	4.42	0.53	0.19

90.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.007	2	188	0.993

90.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.027	2	0.014	0.049	0.952
ภายในกลุ่ม	52.222	188	0.278		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 90 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.993 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.952 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 60

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 91 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามจำนวนเพื่อนสนิท

91.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

จำนวนเพื่อนสนิท (คน)	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
0 – 4 คน	124	4.38	0.52	0.05
5 – 9 คน	59	4.41	0.47	0.06
10 คนขึ้นไป	8	4.32	0.44	0.16

91.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.418	2	188	0.659

91.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.074	2	0.037	0.147	0.863
ภายในกลุ่ม	47.569	188	0.253		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 91 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนเพื่อนสนิทช่วง 10 คนขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.659 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 3 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.863 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 61

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 92 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

92.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	9	4.11	0.75	0.25
ไม่เคย	182	4.42	0.65	0.05

92.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีข้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.632	0.428	-1.366	189	0.174

จากตาราง 92 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.428 ซึ่ง

มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.174 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขอมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 62

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด แตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 93 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

93.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	9	4.74	0.64	0.21
ไม่เคย	182	4.43	0.67	0.05

93.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.575	0.449	1.362	189	0.175

จากตาราง 93 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.449 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.175 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 63

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 5 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 94 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

94.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	9	4.32	0.77	0.25
ไม่เคย	182	4.37	0.56	0.04

94.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.439	0.508	-0.285	189	0.776

จากตาราง 94 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมเมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.508 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.776 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 64

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 95 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

95.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	9	4.40	0.53	0.18
ไม่เคย	182	4.45	0.53	0.04

95.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.111	0.739	-0.305	189	0.761

จากตาราง 95 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.739 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.761 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 65

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 96 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม

96.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การทำงานพิเศษ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	9	4.32	0.61	0.20
ไม่เคย	182	4.39	0.50	0.04

96.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.035	0.853	-0.433	189	0.665

จากตาราง 96 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริม เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.853 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอนุสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.665 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือหารายได้เสริมแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อนุสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 66

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีขีอมใจแตกต่างกัน

ตาราง 97 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจ จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

97.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่ม กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	104	4.46	0.57	0.06
ไม่เคย	87	4.34	0.75	0.08

97.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอ้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	8.156	0.005	1.166	158.072	0.246

จากตาราง 97 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.246 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 67

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน

มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 98 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต จำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

98.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	104	4.48	0.61	0.06
ไม่เคย	87	4.39	0.74	0.08

98.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.398	0.123	0.913	189	0.362

จากตาราง 98 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.123 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า

ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.362 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 68

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยเหลือส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H'_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H'_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยเหลือส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยเหลือส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 99 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยเหลือส่วนตนจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

99.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้ริเริ่มกิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	104	4.45	0.53	0.05
ไม่เคย	87	4.27	0.60	0.06

99.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.908	0.342	2.220	189	0.028

จากตาราง 99 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.342 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.028 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 69

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 100 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

100.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	104	4.54	0.47	0.05
ไม่เคย	87	4.34	0.56	0.06

100.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.758	0.186	2.749	189	0.007

จากตาราง 100 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.186 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.007 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม

ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 70

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 101 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

101.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเป็นผู้นำ กิจกรรม	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	104	4.47	0.45	0.04
ไม่เคย	87	4.29	0.54	0.06

101.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.498	0.223	2.612	189	0.010

จากตาราง 101 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษามีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 71

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม

โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม

โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 102 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

102.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	158	4.46	0.63	0.05
ไม่เคย	33	4.14	0.74	0.13

102.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอ้อมใจ	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.735	0.189	2.546	189	0.012

จากตาราง 102 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.189 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 72

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิต แตกต่างกัน

ตาราง 103 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

103.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	158	4.49	0.64	0.05
ไม่เคย	33	4.24	0.78	0.14

103.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมดุลใน การดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.600	0.207	1.898	189	0.059

จากตาราง 103 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.207 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.059 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษา

พยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 73

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

ตาราง 104 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

104.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
เคย	158	4.41	0.54	0.04
ไม่เคย	33	4.17	0.64	0.11

104.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะส่วนตัว	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	1.668	0.198	2.268	189	0.024

จากตาราง 104 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.198 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 74

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 105 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ

105.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	158	4.49	0.49	0.04
ไม่เคย	33	4.28	0.65	0.11

105.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	4.086	0.045	1.771	39.937	0.084

จากตาราง 105 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.045 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 75

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 106 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

106.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเข้าร่วมกิจกรรม โดยสมัครใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	158	4.43	0.47	0.04
ไม่เคย	33	4.21	0.60	0.10

106.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาผู้ที่มี ประสิทธิผลสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	2.271	0.133	2.282	189	0.024

จากตาราง 106 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.133 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.024 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 76

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับบัญชีข้อมใจไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับบัญชีข้อมใจแตกต่างกัน

ตาราง 107 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีข้อมใจจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

107.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.33	1.20	0.54
ไม่เต็มใจ	19	4.23	0.69	0.16
เฉยๆ	105	4.32	0.66	0.06
เต็มใจ	57	4.58	0.58	0.08
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.87	0.30	0.13

107.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.620	4	186	0.171

107.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.158	4	1.039	2.471	0.046
ภายในกลุ่ม	78.245	186	0.421		
รวม	82.403	190			

107.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับความเต็มใจ (I)	ระดับความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.10526	0.32600	0.747
	เฉย ๆ	0.01270	0.29689	0.966
	เต็มใจ	-0.24561	0.30251	0.418
ไม่เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.53333	0.41021	0.195
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.10526	0.32600	0.747
	เฉย ๆ	-0.09256	0.16170	0.568
เฉย ๆ	เต็มใจ	-0.35088	0.17182	0.043*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.63860	0.32600	0.052
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.01270	0.29689	0.966
เต็มใจ	ไม่เต็มใจ	0.09256	0.16170	0.568
	เต็มใจ	-0.25831	0.10671	0.016*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.54603	0.29689	0.067
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.24561	0.30251	0.418
	ไม่เต็มใจ	0.35088	0.17182	0.043*
	เฉย ๆ	0.25831	0.10671	0.016*

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.28772	0.30251	0.343
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.53333	0.41021	0.195
	ไม่เต็มใจ	0.63860	0.32600	0.052
	เฉย ๆ	0.54603	0.29689	0.067
	เต็มใจ	0.28772	0.30251	0.343

จากตาราง 107 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ในระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอ้อมใจต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.171 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.046 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณโดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับบัญชีอ้อมใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจ และนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเฉย ๆ กับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจ

สมมติฐานที่ 77

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับ ความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 108 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

108.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.53	0.96	0.43
ไม่เต็มใจ	19	4.33	0.68	0.16
เฉยๆ	105	4.37	0.71	0.07
เต็มใจ	57	4.58	0.58	0.08
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.67	0.41	0.18

108.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1.530	4	186	0.195

108.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.064	4	0.516	1.143	0.338
ภายในกลุ่ม	83.960	186	0.451		
รวม	86.024	190			

จากตาราง 108 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจอย่างยิ่งมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.195 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.338 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 78

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร
นักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสร
นักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวคนแตกต่างกัน

ตาราง 109 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวจำแนกตามระดับ
ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

109.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.28	1.08	0.48
ไม่เต็มใจ	19	4.24	0.50	0.12
เฉยๆ	105	4.29	0.55	0.05
เต็มใจ	57	4.56	0.55	0.07
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.43	0.27	0.12

109.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
2.269	4	186	0.063

109.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.168	4	0.792	2.562	0.040
ภายในกลุ่ม	57.486	186	0.309		
รวม	60.654	190			

109.4 การเปรียบเทียบพหุคูณ

ระดับ ความเต็มใจ (I)	ระดับ ความเต็มใจ (J)	ผลต่างค่าเฉลี่ย (I-J)	ความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน	Sig.
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจ	0.04649	0.27943	0.868
	เฉย ๆ	-0.00397	0.25447	0.988
	เต็มใจ	-0.27661	0.25930	0.287
ไม่เต็มใจ	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.15000	0.35160	0.670
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.04649	0.27943	0.868
	เฉย ๆ	-0.05046	0.13860	0.716
เฉย ๆ	เต็มใจ	-0.32310	0.14727	0.029*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.19649	0.27943	0.483
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.00397	0.25447	0.988
เต็มใจ	ไม่เต็มใจ	0.05046	0.13860	0.716
	เต็มใจ	-0.27264	0.09146	0.003*
	เต็มใจอย่างยิ่ง	-0.14603	0.25447	0.567
เต็มใจอย่างยิ่ง	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.27661	0.25930	0.287
	ไม่เต็มใจ	0.32310	0.14727	0.029*
	เฉย ๆ	0.27264	0.09146	0.003*
เต็มใจอย่างยิ่ง	เต็มใจอย่างยิ่ง	0.12661	0.25930	0.626
	ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	0.15000	0.35160	0.670
	ไม่เต็มใจ	0.19649	0.27943	0.483
เต็มใจอย่างยิ่ง	เฉย ๆ	0.14603	0.25447	0.567
	เต็มใจ	-0.12661	0.25930	0.626

จากตาราง 109 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.063 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ย

ระดับอุปนัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกันมีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธี Scheffe เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของระดับอุปนัยรายคู่ ซึ่งพบว่า มีนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ คือ นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับไม่เต็มใจ กับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจ และนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจ กับนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดระดับเต็มใจ

สมมติฐานที่ 79

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน

มีระดับกลุ่มอุปนัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 110 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

110.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.50	0.75	0.34
ไม่เต็มใจ	19	4.32	0.54	0.12
เฉยๆ	105	4.41	0.52	0.05
เต็มใจ	57	4.56	0.47	0.06
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.45	0.81	0.36

110.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.803	4	186	0.525

110.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.102	4	0.275	1.002	0.408
ภายในกลุ่ม	51.148	186	0.275		
รวม	52.250	190			

จากตาราง 110 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากรได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.525 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.408 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 80

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม

7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 111 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้

111.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

ระดับความเต็มใจ	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
ไม่เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.36	0.89	0.40
ไม่เต็มใจ	19	4.28	0.49	0.11
เฉยๆ	105	4.32	0.49	0.05
เต็มใจ	57	4.54	0.47	0.06
เต็มใจอย่างยิ่ง	5	4.47	0.45	0.20

111.2 การทดสอบความแปรปรวน

Levene Statistic	df1	df2	Sig.
.762	4	186	0.552

111.3 การทดสอบค่าเฉลี่ย

แหล่งความแปรปรวน	ผลบวกกำลังสอง	df	ค่าเฉลี่ย กำลังสอง	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.014	4	0.503	2.052	0.089
ภายในกลุ่ม	45.629	186	0.245		
รวม	47.643	190			

จากตาราง 111 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับเต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง สูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้ระดับไม่เต็มใจมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงต่ำที่สุด เมื่อทดสอบความแปรปรวนของกลุ่มประชากร ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.552 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 5 ชุดไม่แตกต่างกัน จึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.089 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีระดับความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา หรือวิทยาลัยจัดให้แตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 81

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีชื่อใจแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอารมณ์แตกต่างกัน

ตาราง 112 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์จำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

112.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	84	4.49	0.64	0.07
ไม่เคย	107	4.33	0.67	0.06

112.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

บัญชีอารมณ์	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.896	0.345	1.661	189	0.098

จากตาราง 112 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับบัญชีอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.345 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึง

ยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา
 ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับบัญชีอ้อมใจไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 82

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา
 ผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน จึงทำการ
 ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
 พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความ
 สมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
 พัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงความ
 สมดุลในการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน

ตาราง 113 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความสมดุลในการดำเนินชีวิตจำแนกตามประสบการณ์
 ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง

113.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ	ส่วนเบี่ยงเบน	ค่าเฉลี่ยความคลาด
7 Habits		อุปนิสัย	มาตรฐาน	เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	84	4.50	0.67	0.07
ไม่เคย	107	4.40	0.68	0.07

113.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

ความสมมูลในการดำเนินชีวิต	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.184	0.669	0.960	189	0.338

จากตาราง 113 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวน โดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.669 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้งสองชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.338 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับความสมมูลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 83

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาผู้ที่มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนแตกต่างกัน

ตาราง 114 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนจำแนกตาม
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

114.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	84	4.48	0.57	0.06
ไม่เคย	107	4.28	0.55	0.05

114.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อ ช่วยขณะส่วนตน	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.000	0.998	2.410	189	0.017

จากตาราง 114 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะส่วนตนมากกว่ากลุ่ม
ตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อ
ทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig.
เท่ากับ 0.998 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า
ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดย
พิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ
0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการ
เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะ
ส่วนตนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 84

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนา
สู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อช่วยขณะในสังคมแตกต่างกัน จึงทำการ
ทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ตาราง 115 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

115.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
7 Habits				
เคย	84	4.54	0.50	0.06
ไม่เคย	107	4.38	0.53	0.05

115.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.321	0.572	2.107	189	0.036

จากตาราง 115 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงมีค่าเฉลี่ยระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.572 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่า

ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 85

ผู้ศึกษาเชื่อว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบ ณ ความเชื่อมั่น 95 % หรือระดับนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐานในการทดสอบความแปรปรวน

H_0' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน

H_1' : ความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดแตกต่างกัน

สมมติฐานในการทดสอบค่าเฉลี่ย

H_0 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงแตกต่างกัน

ตาราง 116 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงจำแนกตามประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

116.1 ค่าทางสถิติทั่วไป

การเรียนรู้ 7 Habits	จำนวน (คน)	ค่าเฉลี่ยระดับ อุปนิสัย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยความคลาด เคลื่อนมาตรฐาน
เคย	84	4.49	0.49	0.05
ไม่เคย	107	4.31	0.49	0.05

116.2 การทดสอบความแปรปรวนและค่าเฉลี่ย

7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิภาพสูง	Levene's Test for Equality of Variances		t-Test for Equality of Mean		
	F	Sig.	t	df	Sig.
	0.055	0.814	2.404	189	0.017

จากตาราง 116 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมีค่าเฉลี่ยระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง เมื่อทดสอบความแปรปรวนโดยพิจารณาจาก Levene's Test for Equality of Variances ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.814 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_0' ที่ว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุดไม่แตกต่างกัน และเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยโดยพิจารณาจาก t-Test for Equality of Means ได้ค่า Sig. เท่ากับ 0.017 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐาน H_1 ที่ว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน มีระดับภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูงแตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation Analysis) ระหว่างผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม กับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิภาพสูง โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 117

ตาราง 117 ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงทั้ง 7 ประการกับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด	ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม
บัญชีอารมณ์	0.018 (0.806)	0.049 (0.497)
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	0.115 (0.112)	0.152 * (0.036)
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรแอกทีฟ	0.062 (0.396)	0.092 (0.207)
อุปนิสัยที่ 2 เริ่มต้นด้วยจุดมุ่งหมายในใจ	0.100 (0.171)	0.124 (0.088)
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	0.168 * (0.021)	0.167 * (0.021)
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	0.003 (0.968)	0.081 (0.265)
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	0.019 (0.798)	0.064 (0.378)
อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง	0.063 (0.387)	0.147* (0.042)
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้คมอยู่เสมอ	0.077 (0.287)	0.113 (0.119)
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว	0.115 (0.113)	0.140 (0.054)

ตาราง 117 (ต่อ) ผลการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และอุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูงทั้ง 7 ประการกับผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และผลการเรียนเฉลี่ยสะสม

อุปนิสัย	Correlation coefficient (Sig.)	
	ผลการเรียนเฉลี่ย ภาคการศึกษาล่าสุด	ผลการเรียนเฉลี่ย สะสม
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม	0.010 (0.890)	0.096 (0.185)
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	0.099 (0.171)	0.161* (0.026)

* ระดับนัยสำคัญน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.05

จากตาราง 117 พบว่าผลการเรียนเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.168 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน อุปนิสัยที่ 6 การฝึกพลังประสานความต่าง และภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.152, 0.167, 0.147 และ 0.161 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ผลของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง (ตาราง 118)

ข้อมูลความสัมพันธ์ของประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ที่มีต่อระดับบัญชีอารมณ์ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง โดยใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-Test) จำแนกรายละเอียดของสมมติฐานได้ดังนี้

ตาราง 118 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีอ้อมใจ ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ประสพการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่า Sig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
บัญชีอ้อมใจ	เคย	4.49	0.64	0.896	0.098	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.33	0.67			
ความสมดุลในการดำเนินชีวิต	เคย	4.50	0.67	0.669	0.338	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.40	0.68			
อุปนิสัยที่ 1 บี-โปรเอกทิฟ	เคย	4.63	0.65	0.729	0.130	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.49	0.63			
อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ	เคย	4.40	0.69	0.547	0.115	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.24	0.73			
อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน	เคย	4.20	0.67	0.718	0.009	แตกต่าง
	ไม่เคย	3.93	0.72			
อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ	เคย	4.65	0.54	0.123	0.071	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.50	0.60			
อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา	เคย	4.63	0.68	0.184	0.093	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.45	0.74			
อุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความต่าง	เคย	4.21	0.62	0.904	0.287	ไม่แตกต่าง
	ไม่เคย	4.11	0.66			

ตาราง 118 (ต่อ) แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติทั่วไปและการทดสอบความแปรปรวนของ
 ประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง กับระดับบัญชีอ้อมใจ
 ความสมดุลของการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 1 ถึงอุปนิสัยที่ 7 อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัย
 กลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง

อุปนิสัย	ประสพ การณ์ในการ เรียนรู้ เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย พัฒนาสู่ผู้มี ประสิทธิผล สูง	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ระดับ อุปนิสัย	Levene's Test for Equality of Variances (ค่าSig.)	t-Test for Equality of Means (ค่า Sig. 2- tailed ของ Equal variances assumed)	แปลผล
อุปนิสัยที่ 7 การล้มเลิกให้ คมอยู่เสมอ	เคย	4.67	.70	0.466	0.047	แตกต่าง
	ไม่เคย	4.46	.74			
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วน ตน	เคย	4.67	.70	0.518	0.043	แตกต่าง
	ไม่เคย	4.46	.70			
กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะใน สังคม	เคย	4.68	.70	0.997	0.142	ไม่ แตกต่าง
	ไม่เคย	4.53	.66			
ภาพรวม 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ ผู้มีประสิทธิผลสูง	เคย	4.62	.66	0.800	0.121	ไม่ แตกต่าง
	ไม่เคย	4.48	.60			

จากตาราง 118 พบว่า นักศึกษาพยาบาล ที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7
 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกันมีผลการทดสอบความแปรปรวนโดย Levene's Test
 for Equality of Variances ทุกการทดสอบมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่
 กำหนด คือ 0.05 ดังนั้นแสดงว่าความแปรปรวนของข้อมูลทั้ง 2 ชุด ไม่แตกต่างกันในทุกการ
 ทดสอบอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสถิติที่ระดับ 0.05

นักศึกษาพยาบาลที่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มี
 ประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับมากกว่า นักศึกษาพยาบาลที่ไม่มีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เกี่ยวกับ
 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง ในทุกระดับอุปนิสัย โดยเมื่อพิจารณาความแตกต่างอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ (ค่า Sig.2- tailed ของ Equal variances assumed) น้อยกว่าค่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด คือ 0.05 แล้วพบว่า ระดับอุปนิสัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ มีค่า Sig เท่ากับ 0.047 และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน มีค่า Sig เท่ากับ 0.043 และระดับอุปนิสัยที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มีค่า Sig เท่ากับ 0.009 ดังนั้นประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัยแตกต่างกันในอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน และอุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน โดยผู้มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง มีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยมีค่าเฉลี่ยระดับในอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน และ อุปนิสัยที่ 3 ทำสิ่งที่สำคัญก่อน มากกว่าผู้ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยพัฒนาสู่ผู้มีประสิทธิผลสูง